

3. 11. slouží naši bratři první mši svatou v Lochoutinském pavilonku, který si za tím účelem pronajímáme na celé nedělní dopoledne. Po mši vždy hodinu posedíme a povídáme u kafe. Napoprvé přišlo asi 40 lidí, postupně jich přibývalo, až na Nový rok bylo cca 110 lidí - víc se jich do pavilónku nevejde, proto uzavíjeme o zavedení druhé nedělní mše.

5. 11 shledla naše komunita Maryšu v Kormorním divadle.

7.-12. 11 se Jeroným se Šebestiánem zúčastnili setkání mladých bratří s věcnými slihy v Brně. Rokovali o tom, co cítí v našem řádu jako ne dobré a co naopak jako naději do budoucna. Šeba byl v Řezně žebrot peníze pro naši farnost. Chtěli bychom totiž koupit část byvalé materské školky na Lochoutině, kde bychom bydleli a zároveň by tam probíhal život farnosti. Panelákový byt není vhodný k takovému provozu. Já jsem měl přednášku o křesťanství ve 4. třídě konzervatoře v hodině filosofie, po které následovaly v příštích týdnech dvě besedy, všichni jsme vyslechli zajímavou přednášku o Rómech ve sboru metodistické církve a u nás v bytě se poprvé sešlo spoločo mladých. Vede je Šeba, ale chodíme mezi ně i Jeroným a já.

20. 11. k nám přišel reportér z Plzeňského večerníku. Má svou představu o fěholnících, kterou si nechce nechat vzít.

Ve Čt 28. 11. se u nás v bytě začaly pravidelné scházet maminky s dětmi: Šebestián si s maminkami povídá o víře apod., já si hraju s dětmi.

29. 11. začínám spolu se salesiánkami chodit jednou týdně na němčinu k „tetě Pána Ježíše“, která je Němka.

Od začátku prosince pořádáme v kostele Všech svatých pravidelná nedělní adventní setkání, hrajeme s dětmi mikulášská divadla.

9.-10. 12. se Šebestián účastní setkání kněží s o. biskupem v Zelezně Rudě, na němž hledají nový model kněžského působení a probírají situaci na biskupství.

19. 12. mám tři přednášky v 1. - 3. třídě konzervatoře o Vánocích a křesťanství v rámci občanské výchovy, a den nato se s Šebou účastním modlitebního ekumenického setkání duchovních v Západním sboru ČBCE.

24. 12. dopoledne mše v Domově duchodců. Kolečy hrají a zpívají mládež a děti. Půlnoční jsme měli opravdu o půlnoci v kostele Všech svatých, kolečky hrála jazzová skupina na harmoniku, kytaru, flétnu a lesní roh. Lidem se líbilo, ani nechtěli jít domů.

26. 12. nás navštívila paní redaktorka z

rozhlasu a natocila s námi krátký rozhovor do křesťanského vysílání. Večer nám zavolał kněz Jaroslav Hůle, že mu chce majitel diskotéky na Lochoutině předat dar pro církev a jestli bychom nešli s ním - a tak jsem byl poprvé v životě na diskotéce (v hábitu). Myslím, že to byl větší šok pro mne než pro děcka z diskotéky. Šebestián vystoupil na pódiu, kde před tím vrtěla nahým zadkem tančnice, a řekl děckám, že je jejich farář, z čehož byli všichni potěšeni.

Rok 1997

Týdnu od Zjevení Páně (6. ledna) se říká alianční, neboť se v něm křesťané na celém světě modlí za jednotu již od dob vzniku tzv. Evangelické aliance v Anglii (1846). V Plzni bylo každý večer v tomto týdnu ekumenické modlitební shromáždění, vždy v jiném sboru. My jsme se zúčastnili modliteb v Křesťanském společenství (K.S.) na Lochoutině, které nám připadalo trochu jako křesťanská diskotéka (představený sbor je zároveň šétem kapely), u metodistů v Maran-ate, u metodistů na Lochoutině, kde kázal br. Jeroným, a u adventistů - tam všude byla atmosféra podobná, ale malinko střízlivější.

Jako na potvrzu existuje ještě druhá tradice modliteb za jednotu křesťanů, pocházející rovněž z Anglie, a to v týdnu od 18. do 25. ledna (svátek Obrácení apoštolů Pavla). Tuto tradici začali r. 1908 anglikánští duchovní, brzy se k nim připojila katolická církev a Světová rada církví, dnes se na přípravě textů podílí např. i YMCA. Přesto je v naší zemi chápán spíše jako „katolický“ týden - souvisí to s památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (18. 1.) a s tzv. unionistickými kongresy na Velehradě. V Plzni se v tomto týdnu konala pouze bohoslužba slova vedená o. biskupem Radkovským v Maran-ate. Bylo tam nabitě.

K pozoruhodnostem měsíce ledna snad dále patří má (možná první v životě) jízda taxíkem do práce, ke které došlo 6. 1. ún., že jsem pomohl taxikářovi vytlačit auto po klouzavce u nás pod okny, když se o to sám hodinu marně pokoušel. Jeho vědomost neznala mezi. Porovnáni podobných pokusů z okna nám celý měsíc sloužilo místo televize.)

26. 1. má Jeroným v pavilonku první křest (dítěte).

V pátek 31. 1. večer odjíždějí bratři s naším společenstvím mladých plně naloženým autobusem DCM na bývalou faru v Abertamech v Krušných Horách. Já za nimi pojedu až v sobotu na setkání fěholníků s naším bisku-

pem, kde se má představit každá komunita. Toto setkání se už tradičně uskutečňuje v mnoha diecézích kolem svátku Uvedení Páně do chrámu (2. 2.).

7.2. uspořádali farnici v pavilonku karneval pro asi 50 dětí: po něm začínáme rekolekci s adorací.

9.-10. 2. se bráchrové účastní setkání kněží ve Stodě.

11. 2. máme u nás v bytě vysokoškolský a masopustní syrové hody.

12. 2. je Popeleční středa. Po mši se u nás v bytě modlíme s lidmi křizovou cestu.

13. 2. jsem se zúčastnil jedné skupiny mladých u K.S., která se schází každý čtvrtek u mladých manželů Čapkových. Atmosféra byla příjemná a vůči mně velice vstřícná - vypítavali se mě, proč jsem vstoupil do kláštera a přitom se ukázalo, že toho vědí o katolické církvi i o Františkovi docela hodně.

14. 2. odjel Šebesta na setkání katechumenů do Mýta u Rokycan a Jeroným na setkání animátorů do Stodu, oba se vrátili v sobotu večer. Já jsem v sobotu ukázal třem konzervatoristům varhany v našem kostele Všech svatých.

16. 2. odjel Šebestián na exercicie, které dával Msgr. Simandl na Velehradě, po nich se ještě na tři dny stavil v Uherském Hradišti.

21. 2. pro mne zase začala práce na zahrádě, na biskupství je zato práce čím dál méně.

2. 3. nás přijel navštívit Dominik z Brna, který mi přivezl nafukovací čln, díky němuž dostává čistění rybníčku v mediální zahrádě o mnoho veselší charakter.

3. 3. se u nás poprvé sešel katechumenát.

5. 3. se u nás poprvé sešlo spoločo starších mladých (od 18 let).

7.3. odjíždí Šeba na brigádo-rekolekci otci (rodin) do Tenovic.

10. 3. dojele na snídani spoliáci z Uh. Hradiště, zvaní „Tajfuni“, spolu s našim bratrem Solánem.

13. 3. jsme byli zase po dlouhé době plavat. V neděli 26. 3. odjíždí mladší („Malé“) spoličo s bráchrama na jarní prázdniny na Šebestiánovic chatu do Labutě pod Přimdou (Krušné Hory).

Velikonoce

Liturgii velikonocního tridua nám zpěstřilo nejen zpěvem společenství Noe. Na Velký pátek (28. 3.) zahrála skupina hudebních naděnců z naší farnosti vlastní pasje u kostela Všech svatých na Roudné. Stěžejní „Voice band“ před-

stavoval zlo dorážející na Ježíše, přítomné v každém z nás - jak se snažil v úvodním slovu naznačit Šebestián, přestože ho v začínající vichřici nebylo moc slyšet. Šebestián měl na pasjích také kus zásluby tím, že vnitřně podporil hlavněho z naděnců Ládu Pohofeleho. Vigilie Bílé soboty u nás začínala ve 21 hod. a trvala se všemi čteními něco přes dvě hodiny. Většina z asi 60 přítomných si pak udělala hojné agapé, které pro některé skončilo až chvíli před ranní nedělní mší, jež se nesla poněkud ospalým duchem. Nedělní večer jsme si udělali sváteční - zašli jsme si na pizzu.

3. 4. opět na týden uléhám do postele, zmožen virózou.

4. 4. Šebesta odjíždí na jednodenní rekolekci pro novokřtence a katechumeny.

5. 4. nás přijel navštívit bratr Paschal a sloužil nám nedělní mši.

10. 4. nás navštívili dva francouzští kněží, kteří se zajímají o pastorační na sídlišťích - Šebesta se s nimi seznámil loni v Polsku. Večer jsme udělali první setkání katechetů naší farnosti, abychom se seznámili, vyměnili si zkušenosti a pokusili se vymyslet strategii učení náboženství v příštím školním roce. Ze sedmi katechetů přišli jen tři, přesto to ve mně zanechalo dobrý dojem.

V pátek 11. 4. odjíždíme autem do Domašlavi, kde prožijeme s vysokoškolskými moc hezký den a půl (v sobotu celodenní vylet, sport, sdílení se s problémy duchovního života).

13. 4. na nedělní mši rekordní účast 160 lidí. Dopoledne pomáháme salesiánkám s dětským odpolednem na Vinicích - hrajeme se staršími kluby fotbal. Večer promítáme u salesiánů pro vysokoškolskáky a některé „malé“ spoličáky muzikál o Františkovi Forza Venite Gente, a přes protesty Šebestiána dokument, který o něm natocila Česká televize.

Počet různých společenství v naší farnosti se rozrostl natolik, že jsme si je museli rozdělit: Šebestián vede katechumenát, „malé“ spoličo, lochoutinské společenství rodin, maminky s dětmi, a spolu s Jeronýmem se účastní „velkého“ spoliča. Já mám na starost druhé společenství rodin na Lochoutině, spolu s Jeronýmem biblické společenství a docházím do jednoho vysokoškolského spoliča. Jeroným čeká, zda se podaří založit společenství rodin přímo na Vinicích.

(Pozn. red.: Toto je jen stručný výběr z aktivit bratří - plzeňských „misionářů“. Celá jejich kronika by zabrala jedno číslo Poutníka.)